

REVISTA
ȘCOLII MILITARE DE MAIȘTRI ȘI SUBOFIȚERI A FORȚELOR AERIENE
„TRAIAN VUIA”

Icarus

Anul I, nr.4

Septembrie- Octombrie 2009

E-mail : smmsfa@afas.ro

Icarus

Icarus

Cuprins :

De-ale noastre.....	Pag. 3
Creații.....	Pag.8
Știați...că?	Pag.10
Divertisment.....	Pag.26

Septembrie- Octombrie 2009

E-mail : smmsfa@afas.ro

De-ale noastre

Excursia de studii

Anul I a fost un an deosebit pentru fiecare dintre noi, constituind poate liantul care a dus la definitivarea formării fiecărui ins în parte. Acest an a fost ca un duș rece pentru cei care, provenind din viața civilă, au trebuit să renunțe la facilitățile și libertățile cu care erau obișnuiți pentru a îmbrăca haina militară.

După ce am trecut cu bine de cursul Recrut și cursul LeaderShip, către sfârșitul anului, am avut parte de o bine meritată excursie de studii. Aceasta s-a desfășurat pe parcursul a 5 zile. Luni dimineață eram cu toții pregătiți de plecare, cu

bagajele făcute, așteptând să vină autobuzul în care aveam să ne petrecem majoritatea timpului.

Prima destinație a fost Câmpia Turzii. Dată fiind distanța formidabilă pe care trebuia să o parcurgem într-o zi am făcut mai multe opriri pentru a ne mai dezmorți picioarele. Primul popas a fost în apropierea barajului de pe Siriu. Priveliștile din acea zonă aveau o frumusețe sălbatică, prea puțin întinată de mâna omului. E de

la sine înțeles că am făcut poze cu toții prin fiecare loc prin care am trecut.

Al doilea popas semnificativ a fost la Mediaș, mai exact pe vechiul amplasament al Școlii de Maiștri Militari și Subofițeri ai Forțelor Aeriene. A fost oarecum ciudat și în același timp trist să vezi că acolo unde altă dată au locuit și învățat atâția actuali maiștri, acum nu mai sunt decât pavilioanele pustii și năpădite de buruieni.

După aproape o zi întreagă de mers cu autocarul, am ajuns în cele din urmă la Baza Aeriană de la Câmpia Turzii, loc în care am rămas timp de 3 zile. Am fost uimiți să vedem condițiile de cazare de acolo, condiții impuse și finanțate de americani. Acolo ni s-au prezentat hangarele, avioanele pe care le aveau în dotare, Ghepardurile și stațiile de Radiolocație.

După ce am plecat de la Baza Aeriană 71, am fost să vizităm și renumitul poligon automatizat de la Cincu, poligon în care are loc pregătirea trupelor care pleacă în teatrele de operații din Afganistan, Irak sau oriunde mai sunt solicitați pentru a-și dovedi priceperea și măiestria.

Ultima oprire înainte de a ne întoarce la Boboc a fost Sibiul – oraș deosebit de frumos care și-a meritat din plin titlul de Capitală Europeană în 2007.

Per ansamblu această excursie a fost una foarte frumoasă și din care am aflat multe lucruri noi de care poate nici nu aveam habar înainte și se înțelege că a fost și va fi sursa unor amintiri unice care vor rămâne mult timp în memoria noastră.

El .Cap. Leahu Roxana
El. Cap. Avram George

Sfaturile "părinților" noștri

Dinamismul și energia de care dispun adolescenții în ziua de azi reprezintă o adevărată „bătăie de cap” pentru cei care răspund de educația și pregătirea lor.

Chiar dacă suntem într-o instituție militară unde ordinea și disciplina sunt cuvintele de bază, nu trebuie să uităm că suntem tineri și de cele mai multe ori atragem atenția, voluntar sau involuntar, celor ce se află la conducerea unității și a batalionului prin năzbâțiile noastre. Însă, am dovedit că știm și putem să fim serioși atunci când este necesar, iar dacă ne concentrăm și cu puțin efort chiar facem treabă bună pentru care întotdeauna am fost răsplătiți.

Recunoștința noastră se îndreaptă spre cei care ne-au îndrumat primii pași spre cariera militară și continuă să ne ocrotească și să ne sprijine în activitățile noastre, oferindu-ne cele mai bune condiții pentru a învăța să ajungem tehnicieni de excepție.

Dorința noastră a fost să aflăm care este părerea celui care răspunde de noi în fața superiorilor de la Statul Major al Forțelor Aeriene, și anume comandantul unității, domnul comandor **Stanciu Constantin** :

„În ultimii 2-3 ani activitățile desfășurate în cadrul SMMSFA au fost destul de complexe. Reforma din Statul Major al Forțelor Aeriene și introducerea unei tehnici noi de aviație presupune mult mai multă responsabilitate din partea elevilor precum și acumularea unor cunoștințe suplimentare. În concordanță cu cerințele școlii a fost aprobat un nou program de învățământ ce necesită o atenție sporită, seriozitate, motivație și un efort în plus în vederea însușirii cunoștințelor pentru tehnică.

În ceea ce privește promoțiile de elevi pot afirma cu sinceritate că sunt tot mai bune și mai serioase, fapt dovedit și de mulțumirile pe care le primim în fiecare an din partea comandanților unităților în care absolvenții noștri au primit repartizarea și își desfășoară activitatea.

Elevilor din anul I le recomand să aibă ca model pe cei mai mari, elevi de anul II, care au fost educați în spiritul militar și care sunt dispuși să-i ajute să-și îndeplinească îndatoririle astfel încât să se poată adapta cât mai ușor la mediul cazon. Acest fapt este dovedit și de prestația și efortul elevilor gradați care s-au remarcat în activitatea școlii, iar lipsa abaterilor disciplinare deosebit de grave constituie o dovadă în plus că și-au făcut datoria. De asemenea colaborarea permanentă dintre comandanții de plutoane și diriginți i-a ajutat foarte mult în rezolvarea și îndeplinirea sarcinilor. Cât despre cei de anul II, sfatul meu este să nu piardă din vedere obiectivul final, să fie conștienți că peste un an vor deveni specialiști de bază și că ei sunt cei care vor duce la îndeplinire misiunile viitoare și vor prelua noua tehnică. Deși

la început rezultatele lor au fost mai slăbuțe, au demonstrat apoi că au devenit mai conștiincioși, că au înțeles menirea lor și ne putem baza pe un efectiv de elevi care ne vor face cinste.

În principiu, obiectivul nostru este să ne dezvoltăm ca instituție și să ne îndeplinim misiunile întocmai și la timp și de asemenea ne dorim să obținem recunoașterea instituțională a școlii ca „Centru de excelență” a pregătirii maistrilor militari prin obținerea acreditării din partea "Ministerului Educației, Cercetării și Inovării" , "Consiliului Național de Formare Profesională Permanentă a Adulților" și „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”.

Doleanțele și probleme noastre sunt expuse în fața comandanților de plutoane, însă toate acestea ajung la urechea comandantului de batalion, înzestrat cu multă răbdare și capacitate de a înțelege aproape orice...Iată ce ne-a mărturisit domnul căpitan comandor **Mititelu Corneliu** cu privire la funcția pe care o are și în ceea ce ne privește în mod direct pe noi:

„Comportamentul elevilor denotă specificul vârstei; corespund în totalitate tiparului caracteristic generației și chiar dacă au mult mai multe așteptări decât li se poate oferi din punct de vedere al regimului cazon sunt niște tineri adolescenți cu aspirații nobile care într-adevăr și-au dorit să devină militari. Cât despre cei din anul I pentru ca trecerea de la mediul civil la cel militar să le fie mai ușoară le recomand să uite obiceiurile avute în afara acestui regim cazon și să-i determine pe cei din jur să-i sprijine: părinți, frați, rude, prieteni, colegi mai mari. Elevilor de anul II le recomand să-și concentreze atenția și să se preocupe mai mult de pregătirea lor de specialitate. Tot ei sunt cei care trebui să fie exemple pentru cei mai mici și asta datorită pregătirii lor multiple atât din punct de vedere militar, cât și de specialitate.

Totodată îi sfătuiesc să-și îndrepte atenția și către pregătirea pentru noua funcție pe care o vor primi odată cu repartizarea la unitățile de aviație. De asemenea ei sunt cei cu care am colaborat de-a lungul unui an de zile și pot să spun cu toată sinceritatea că am o părere foarte bună despre ei. Au demonstrat că sunt niște copii serioși, harnici, cooperanți pentru orice activitate ordonată tot timpul, buni camarazi care au știut întotdeauna să se ajute unul pe celălalt, ordonați și disciplinați, dovada fiind faptul că au finalizat anul I cu media 10 la comportare.”

Acestea fiind spuse, nouă nu ne rămâne decât să le mulțumim celor care ne respectă, ne sprijină și ne înțeleg, celor care au grijă de noi. Le suntem recunoscători pentru răbdarea și profesionalismul cu care își îndeplinesc atribuțiunile de comandanți, convinși fiind de faptul că este o meserie dificilă.

Toamna se numără bobocii

Am pășit încrezători spre această lume caracterizată prin forță, respect, profesionalism din dorința de a reuși să ne realizăm visele. Primele zile petrecute la Boboc au fost presărate cu emoție și nerăbdare, reprezentând un nou început în viața multora dintre noi.

Începutul anului de învățământ 2009-2010 a fost marcat de o deosebită festivitate la care au participat personalități importante din cadrul Ministerului Apărării Naționale. Am avut onoarea să-i avem alături de noi pe: General de flotilă aeriană Dr.Strâmbeanu Victor – comandantul Componentei Operaționale a Forțelor Aeriene, Col. Sanda Iordache – D.M.R.U., Col. Nelu Cârneanu – S.M.G.și Col. Țacu Micușor – S.M.F.A.

Pe chipurile bobocilor se citea emoție și încântare căci participau pentru prima dată la un eveniment de acest gen. Momentul înmânării armei a fost unul foarte important și care a trezit sentimente puternice în sufletele acestora. Au urmat momente în care elevii din anul II au defilat mândri, ca niște adevărați militari. Aceștia i-au întâmpinat cu bucurie pe cei mici și le-au împărtășit din cunoștințele lor despre viața de militar.

Primul pas spre a deveni maiștri militari în cadrul Forțelor Aeriene Române a reprezentat Cursul Recrut care a pus bazele disciplinei militare învățându-i pe boboci să poarte ținuta militară, să mânuiască arma, să dovedească spirit camaraderesc și să lupte pentru a reuși să realizeze ceea ce și-au propus. Domnul Cdr. Stanciu C-tin, comandantul unității le-a urat un "Bun-venit" noilor elevi și le-a prezentat marea familie din care vor face parte. Dacă cei din anul I privesc totul ca pe un nou început și încearcă să se acomodeze cu programul impus, colegii lor din anul II sunt preocupați cu studiul și luptă pentru a ajunge să exploateze tehnica din unitățile operative subordonate SMFA și să dovedească că sunt maiștri militari excepționali.

Stând de vorbă cu colegii de anul II am aflat părerile lor despre primul an petrecut la Boboc. Printre aceștia se numără și elevul caporal George Băltescu care ne-a mărturisit: "Fiind înlocuitor la comanda batalionului am reușit să-i cunosc mai bine pe cei din anul I. Împreună cu colegii mei încercăm să le împărtășim din experiența noastră, dar în același timp suntem preocupați să obținem rezultate cât mai bune în vederea repartițiilor în unitățile militare". De asemenea am fost interesați să aflăm prima impresie a celor din anul I, eleva Stancu Marcela: „Mi s-a împlinit un vis, mi-a fost mai greu în primele zile, dar acum mă simt foarte bine aici, e un nou mod de viață, alt program, alți oameni. Nu mă pot plânge deoarece știu că am multe de învățat, iar la sfârșit răsplata va fi pe măsură: un serviciu stabil și o meserie frumoasă. Deși a fi tehnician este puțin cam dificil, totodată reprezintă o provocare la care am răspuns cu entuziasm. Sperăm că ne vom descurca și promitem să ne străduim să nu dezamăgim pe nimeni." **MULT SUCCES TUTUROR!**

El.Pînzaru Denisa

Creații

Continuarea unei vieți începute

Bate vântul și îmi răcește cafeaua ce de zor striga s-o gust. Am întins mâna după pachetul de țigări ce stătea aruncat în plictiseală lângă mine. Eram în una din stările în care simțeam că s-a schimbat ceva, parcă nu mai eram acel copil uitat în mijlocul munților, într-o cetate a adolescenței ce mi-a purtat copilăria pe aripile beretei albastre. Parcă platoul nu se mai dezmoțea dimineața după un ger al vechilor străbuni prinzând viață parcă din senin și colorându-se cu vipuștile roșii. Mă gândesc cu gust amar de cafea că vroiam să-mi mențin existența în locul acela retras de lume care îmi clădise temelia unui om întreg.

A venit și ziua în care am terminat patru ani de melancolie și suspine. Băteam pasul de defilare al vieții spre drapel, cadența era bătaia inimii mele, undeva, lacrimile ultimului apel se prelingeau de la ultimul elev sergent până la cei care ne-au îndrumat pașii copilăriei.

Domnul adjutant ne cânta „stingerea”, iar beretele albastre își făceau loc pe cerul senin. Compania a IV-a era liberă, iar noi ne transformam într-o singură voce ce zguduia Țara. Asta e a IV-a, iar stânca Im-istului ne privea întrebătoare la ce lăsăm în urmă. Răspunsul este undeva lăsat lângă statuia lui Ștefan, aruncat într-o sticlă a timpului.

Acum realizez pe ce drumuri mă poartă viața, într-un alt loc pustiu, în imensitatea câmpului privind avioanele cum zboară deasupra școlii. Plopii lui Eminescu au ajuns și pentru mine un punct de sprijin, îi văd seară de seară cum se înalță spre cerul înstelat și îmi păzesc geamul de la dormitor.

Cu alți comandanți, alți gradați îmi găsesc echilibrul în cuvântul armată. Mă deplasez pe platoul învățământ să-mi completez plutonul. Gândesc cu nerăbdare la ziua în care îmi voi depune jurământul. Legată de viață și de armată dau onorul spre stânga drapelului de luptă.

Poate că extremele mă caracterizează și sunt conturată de pustiul unui câmp pierdut și veșnicia unui cer senin.

Port armă și mozaic, mă amestec cu albastru și devin Eu, un simplu elev de liceu militar ce a ales aviația.

De ce i se spune Dumnezeu ?

Picură... Ploaia este infinitul lacrimilor adus de zei antichității pentru a ne mângâia credința.

Ninge... Fulgii mari și catifelati zburdă în bătaia vântului ce se întrece cu Zamolxis.

Soare... Raze fierbinți pătrund dureros în ceața sufletului alinat de credință.

Nori... În gri pe alb îngenunchind seară de seară în fața templului pictează rugăciunea.

Bruma... Lipită adânc în inima aletii, doar astfel îi salvează privirea și tăcerea.

Poate...sau...cine știe de ce i se spune Dumnezeu ?

El. Ivan Alina

De poți ...

De poți să fii calm când toți ceilalți se pierd
cu firea,

De te ridici când ești căzut,
De lupți și-atunci când ai pierdut,
Și de zâmbești când ochii îți varsă lacrimi
De vezi soarele și când sunt nori,
De poți să zbori și fără aripi,
De poți să arzi când inima ți-e înghețată,
Și de găsești drumul când nimeni nu-ți arată,
Multumește-i celui ...

A cărui inimă bate lângă a ta,
A cărui prezență te face să fii tu,
A cărui ochi te veghează zi și noapte,
A cărui mână îți mângâie fruntea,
Și a cărui pași te urmează în tăcere.
El te ridică atunci când ești căzut,
Îți dă putere să o iei de la început,
Din toți, el e cu tine acum,
Și a fost mereu,
Nu te va părăsi nicicând.

El..Pînzaru Andreea Denisa

Resuscitarea unei raze

Se refractă lumina prin mine
Dar o transform în raze de culoare
Când îmi pătrund inima convexă
de pirat pescar...
Aș fi vrut să fiu oglindă!

E dulce lumina...când sub bucata
mea de cer închiriat,
împletesc razele jucăușe
ce mă șterg de praful iritant
Celula buzelor zâmbește!

Poemul din inima cântecului

Purtăm în noi
atâta iubire încât

am putea scrie toate poveștile de dragoste.
Reprezentăm silaba în mijlocul cuvântului,
Esența de care pământul are nevoie,
floarea care înfrumusețează viața.
Putem zbura pe aripa oricărei păsări,
când vrem...

Putem întoarce fluviile spre izvoarele lor,
Pentru că mai presus
De nimbul sferei ce-și rotește liniștea
albastră,
mai presus de trecerea timpului,
mai presus de orice,
ești Tu, Omule, poemul din inima cântecului.

El.cap.Obretin Elutza

E dulce lumina...dar totuși
De-ai fi lângă mine ar fi
albastră, risipită din ochii tăi.
Ar fi un lapsus în realitate!

Mă scald în lumină,
îmi întind trupul ca un vierme,
ghidat după o busolă ce minte minciuni.
Oare viața e o minciună?

Indulgența lumii pătrunde corpul sticlos,
Și razele aud cum se izbesc
de pleoape...
Ce zgomotoasă e liniștea!

Știați că...?

Importanța zilei de 25 octombrie în conștiința
națională a poporului român
- ziua armatei României -

"Tu, iubite ostaș român, nu ți-ai făcut decât datoria către patrie și deci către familia ta, ca și înaintașii noștri. Ție, care ai știut să-ți dăruiești sângele tău de român curat, îți revine meritul în mare parte..."

Jurnalul de operații al Diviziei 18 Infanterie

În această zi de sărbătoare cinstim rolul determinant jucat de armata română și jertfa pentru țară și neam a bravilor noștri ostași.

La 25 OCTOMBRIE 1944, militarii Diviziei a 9-a Infanterie au eliberat orașul Carei, ultima bucată de pământ românesc aflată sub ocupația hortista, încununând astfel lupta și jertfa zecilor de mii de combatanți pentru eliberarea Ardealului, luptă începută în Carpații Orientali, chiar în noaptea de 23/24 august 1944. Astfel s-a eliberat întreg teritoriul de 43.492 kmp, ocupat prin Dictatul de la Viena, refăcându-se în partea de Vest adevăratele hotare de stat ale României.

Eliberarea orașului Carei, deși nu este cunoscută ca o victorie militară de mari proporții, prin semnificația sa istorică a devenit un simbol al tuturor bătăliilor purtate de armata noastră de-a lungul vremii pentru întregirea și eliberarea națională.

Ziua de 25 Octombrie 1944 a conturat în fața opiniei publice naționale, dar și a celei mondiale, imaginea unei oștiri hotărâtă să apere, chiar și cu sacrificiul vieții, dreptul inalienabil la integritatea teritorială, independența și suveranitatea României.

La rândul lui, ministrul de război – generalul Mihai Racoviță – în Ordinul General nr.77 din 26 octombrie 1944, aprecia : „Românii cu mic cu mare, tresaltă la sunetul trâmbițelor biruitoare, Ardealul a revenit azi prin luptă dreaptă și jertfă veșnică la trupul din care a fost rupt”. Pe aceleași coordonate, generalul Gheorghe Avramescu – comandantul Armatei a VI-a Române – remarcă cu o extraordinară intuiție: „Peste veacuri, veți fi slăviți, voi ofițeri și ostași care ați eliberat Ardealul – leagănul românismului.”

Prof. Nedelcu Cosmin

Colonizarea feniciană în Occident

Expansiunea feniciană și întemeierea de colonii după prima jumătate a mileniului I î. Hr. Desigur, atât timp cât corăbiile egeo-cretene dominau Mediterana originală și cea occidentală, navigația feniciană se limita la relații pe mare cu Egiptul.

În mileniul I fenicienii încep o acțiune sistematică de întemeiere de colonii îndepărtate.

Această acțiune se datora unor cauze extreme : înmulțirea populației unui oraș-stat, care impunea crearea de noi colonii; lupta dintre grupările rivale ale aceluiași oraș-stat, care făcea ca o parte din populația învinsă în aceste lupte să se exileze și să întemeieze colonii îndepărtate, cum este cazul Cartaginei.

O cauză externă a fost expansiunea exercitată de regii Asiriei, mai târziu ai Babilonului și amenințarea pe care o exercitau asupra marilor centre feniciene și asupra negustorilor fenicieni.

În Egipt fenicienii aveau așezări nu numai în Delta, ci și la Memphis, unde Herodot amintește de „Cartierul tyrienilor”, unde fusese înălțat un templu al lui Astarte. Dar, acestea nu erau colonii, ci mai degrabă simple piețe, fiindcă fenicienii nu puteau întemeia colonii în țări în care există deja o civilizație evoluată.

Fenicienii ar fi fost mulțumiți cu rolul de simpli negustori, acolo unde ar fi găsit populații gata să facă un negoț cu ei și nu doreau să întemeieze colonii.

În insulele din arhipelagul Mării Egee este incontestabil că influența feniciană a succedat celei miceniene, mai ales în cele două centre ale arhipelagului: Cameros, Yalysos. Este cert că ceramica cu motive geometrice aflată la Rodos este mai apropiată de cea feniciană decât de cea greacă. Dar începând din secolul al VI-lea î. Hr. influența greacă predomină.

Creta, care a difuzat civilizația miceniană pe coasta feniciană a primit bine negustorii care au urmat micenienilor.

Astfel, un oraș cretan numit Itanos este întemeiat după tradiții de fenicieni. Nu există date despre o colonizare feniciană în Creta, dar obiectele de artă feniciene datând din secolele IX-VIII î. Hr. au fost găsite în Creta.

În Sicilia fenicienii nu au întemeiat colonii aici, ci grecii și etrușcii au urmat micenienilor și au creat piețe comerciale și târguri. Totuși, comerțul fenician nu era neglijabil încât etrușcii și grecii achiziționau mărfuri feniciene.

În Africa, în afară de Catagina a existat după tradiție, o așezare feniciană Utica (cca.1100 î. Hr.)

Pe coasta atlantică a Spaniei, după tradiție ar fi fost create de fenicieni colonia Gades, în secolul al XII-lea. Cercetările arheologice au dovedit că fenicienii s-au

statornicit la Malta prin sec. VIII î.Hr., iar inscripția din piața din Nora, în Sardinia, dovedește că această colonie a fost creată în secolul IX.

Astfel, în jurul anilor 800 î. Hr., principalele colonii ale fenicienilor din apusul Mediteranei fuseseră întemeiate. Punctele cheie: Cartagina, Utica, Motia și Malta controlau trecerea din centrul Mediteranei către Gades și dincolo de Oceanul Atlantic.

Așezările din Sardinia ale fenicienilor – Nora, Tharros, Sulcis și Caralis- îi împiedicau pe greci să ocupe sudul acestei insule, în vreme ce etrușcii, aliați ai fenicienilor, îi împiedicau să ocupe nordul Sardiniei și Corsica.

În jurul anilor 500 î. Hr. s-a trasat o linie imaginară de limitare între sferele de influență greacă și feniciană în nordul Africii pe lângă localitatea Eli Agheila.

Drept urmare, Cartagina a împiedicat orice stabilire de piețe sau colonii la Apus de această linie.

Cu mult timp înainte însă, Cartagina crease o colonie la Ibiza, unde era un port foarte bun care trebuia luat de fenicieni înaintea grecilor.

În Insulele Baleare fenicienii au întemeiat câteva colonii.

Numele de Port Mahorn în insula Minorca, din Baleare, este fenician și acesta este unul dintre cele mai multe porturi din Mediterană.

De fapt, cartaginezii au folosit în armatele lor și mercenari din insulele Baleare.

În Spania, Gades era portul cel mai important al fenicienilor, de unde exportau minereuri. Din sec. al VIII-lea î. Hr. s-au găsit urme de ceramică feniciană în sudul și sud-estul Spaniei, fenicienii formând colonii la Abdera, Sexi și Malaga. Totuși primul război punic a nimicit aproape în întregime influența Cartaginei în Spania până când Hamilcar a reînviat Cartagina în 238 î. Hr. și a întemeiat câțiva ani mai târziu Carthago Nova și Alka Lenke. Însă, înfrângerea Cartaginei în al III-lea război punic a distrus imperiul spaniol al cartaginezilor, iar Spania a devenit o provincie romană.

Pe coasta marocană, fenicienii întemeiază coloniile de la Mogador, Tangier și Tamuda în sec. VI î. Hr.

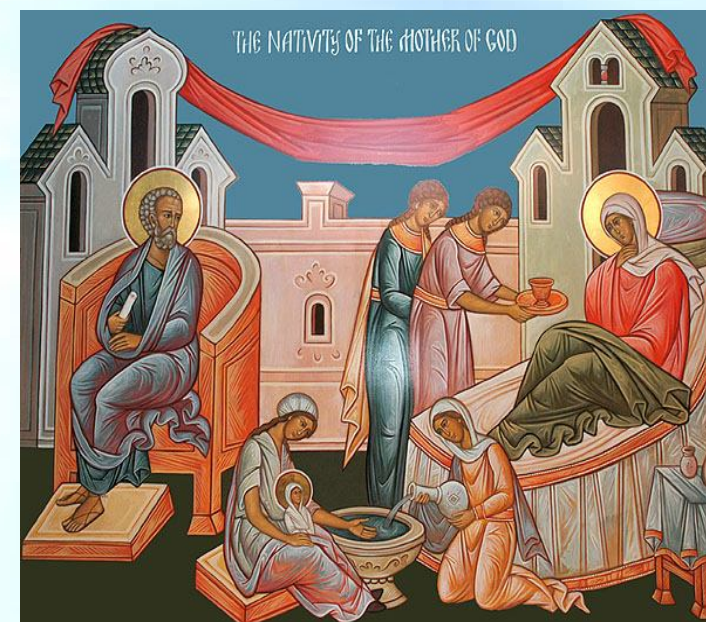
Condițiile aspre de civilizație ale fenicienilor impuneau neapărat să se oprească seara într-un port sau un punct de debarcare.

De asemenea, fenicienii, în expansiunea lor, au parcurs cu navele importante etape de-a lungul coastelor maritime între puncte situate la 30-40 km adică atât cât ar putea parcurge o corabie ziua.

În concluzie fenicienii au creat colonii pe țărmurile mediteraneene, pe cele ale Oceanului Atlantic și au ajuns și în Insulele Britanice, de unde aduceau cositor.

Prof. Nedelcu Cosmin

Steaua dimineții celei duhovnicești a răsărit...

Spre deosebire de anul civil, care începe la 1 ianuarie, anul bisericesc începe la 1 septembrie, pentru că, după tradiția moștenită din Legea Veche, în această zi (care era și începutul anului civil la evrei) s-a început creația lumii și tot în această zi și-a început Mântuitorul activitatea Sa publică, atunci când a citit în sinagogă cuvintele proorocului Isaia (cap.61, 1-2), care profeteau despre Sine: "Duhul Domnului peste Mine, pentru că M-a uns ca să binevestesc săracilor..., să vestesc anul milei Domnului" (Luca 4, 18-19).

Nașterea Maicii Domnului prăznuită pe data de 8 septembrie este prima mare sărbătoare din cursul anului bisericesc. Iată câteva dintre reperele acestei zile cu rezonanțe sfinte :

Tatăl Fecioarei Maria se numea Ioachim și era un urmaș al regelui David. Soția lui se numea Ana și era o descendentă din familia preotească a lui Aaron, împlinindu-se prin aceasta proorocia potrivit căreia Mesia va avea o dublă descendență: împărătească și preotească.

Cu toate că duceau o viață plină de credință, nu au născut nici un prunc. Lipsa copiilor îi supunea oprobriului venit din partea oamenilor, pentru că, în societatea iudaică, familiile sterile erau socotite lipsite de binecuvântare dumnezeiască.

De ce păreau Ioachim și Ana a fi vrednici de reproș potrivit Legii iudaice? Fiindcă nu era dată încă nădejdea nemuririi, spune Sfântul Nicolae Cabasila, adică Hristos, Mesia, nu venise. Poporul ales aștepta cu nerăbdare nașterea celui proorocit și orice familie care nu avea încă copii întârzia ivirea Izăvitorului. Odată cu nașterea Mariei, care, prin zămislirea ei întru feciorie, a dăruit lumii Veșnicia, obligația de a aduce pe lume copii și oprobriul adus celor care nu procreau s-au ridicat.

Cu toate acestea, Ioachim și Ana nu s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, nici nu au renunțat la viața lor virtuoasă, rugându-se în continuare cu lacrimi și nădăjduind în bunătatea lui Dumnezeu. Tradiția spune că în al cincizecelea an al căsătoriei lor, Marele Preot al Templului din Ierusalim a refuzat în public jertfa lor, numindu-i blestemați. Atunci Ioachim și

Icarus

Ana, umplându-se de rușine și de mâhnire, au ieșit și mergând spre casă foarte întristați, a zis Ioachim către soția sa Ana: "Pe mine nu mă îndeamnă inima să mai intru în casa mea, căci noi suntem urgisiți de Dumnezeu. Iată eu mă duc la munte și acolo voi posti și mă voi ruga lui Dumnezeu, doar se va milostivi și ne va da nouă un copil".

Deci, s-au despărțit unul de altul, iar Ana s-a dus acasă, la Nazaret. Și, după ce a făcut multă milostenie, a intrat în grădină și acolo a început să se roage lui Dumnezeu cu durere și cu multe lacrimi, zicând: "Doamne, Atotțiitorule, Cel ce numai cu cuvântul ai făcut cerul și pământul și toate câte se văd; Cel ce ai zis făpturilor Tale să trăiască și să se înmulțească; Cea ce ai binecuvântat pe Sarra, femeia lui Avraam și a născut pe Isaac la bătrânețe și ai dăruit Anei fiu, de a născut pe Samuel proorocul, dă-mi și mie roadă pântecelui meu și nu lăsa să fiu de ocară între oameni, că de voi naște fiu, sau fiică, îl voi închina Ție cu toată inima și-l voi da să slujească în biserica slavei Tale" (I Regi 1, 11). Acestea grăind Ana, cu lacrimi s-a rugat lui Dumnezeu; la fel și Ioachim mult rugându-se în munte și plângând, a auzit Dumnezeu rugăciunea și suspine lor. Apoi trimițând pe arhanghelul Gavriil la Ioachim în munte, i-a zis: "Bucură-te, Ioachime, și te veselește că am venit să-ți vestesc că vei avea o fiică ce va naște în feciorie pe Împăratul lumii, Dumnezeu! Deci, lasă întristarea și amărăciunea sufletului tău și te du la casa ta, că a auzit Dumnezeu rugăciunea ta. Numai să ai nădejde tare în cuvântul meu și să-i mulțumești lui Dumnezeu".

Acestea zicând îngerul lui Dumnezeu, s-a dus în grabă și la Ana și i-a zis: "Ano, Ano, s-a auzit rugăciunea ta și, iată, vei naște o fiică și-i vei pune numele Maria, de care toate popoarele pământului se vor bucura". Deci, Ioachim, auzind cuvântul arhanghelului Gavriil, s-a dus vesel la casa sa și a găsit-o și pe Ana foarte bucuroasă datorită veștii primite de la înger. Apoi Ana, rămânând însărcinată, după nouă luni a născut o fiică, pe care, după obiceiul Legii Vechi, la opt zile au dus-o la preot pentru a-i pune numele.

Sfântul Nicolae Cabasila îi elogiază părinții Fecioarei, Ioachim și Ana numindu-i „fericita pereche” și îi înalță mai presus de toți dreptii Vechiului Testament, Noe, Moise, Iosua sau Avraam, fiindcă au devenit colaboratori ai lui Dumnezeu în realizarea tainei unirii cerului cu pământul. Părinții Fecioarei sunt mai mari decât Moise, pentru că, dacă ultimul a primit prin post și rugăciune Legea care avea să înceteze, ei au primit-o pe cea din al cărui sânge s-a plămădit Cel ce avea să fie Noul Legământ veșnic al lui Dumnezeu cu oamenii. Prunca Maria este atât opera rugăciunii sfinte și curate a părinților ei, cât și darul lui Dumnezeu către aceștia și către lumea întreagă.

În chip tainic, i s-a dat pruncii numele de Maria, care înseamnă împărăteasă, ca ceea ce avea să fie Împărăteasa îngerilor și Doamna întregii lumi. Încă și altă taină ascunde în sine numele de Maria. Numele acesta se compune din cinci litere ce închipuiesc tainic numele celor cinci mari și renumite femei din Vechiul Testament. Astfel, litera "M" arată pe "Mariam", sora lui Moise și a lui Aaron. Litera "A" este Abigail, femeia lui Nova, litera "R" este Rahila, soția lui Iacob, litera "I" este Iudita, văduva cea sfântă, iar litera "A" este Ana, femeia lui Elcana. Prin

Icarus

aceasta se înțelege că toate darurile și faptele bune cu care au fost încununat aceste femei, pe toate la un loc le întrunește dumnezeiasca pruncă Maria, întrecându-le. Fiindcă Mariam, sora lui Moise strălucea cu două daruri: cu fecioria și cu proorocia; iar în cea plină de dar, Maria, fecioria și proorocia rămân de-a pururea. Abigail s-a măritat întru smerenie, iar fecioara Maria, mai ales pentru smerenie este lăudată, că a căutat Dumnezeu spre smerenia roabei Sale (Luca 1, 48). Rahila a fost vestită prin frumusețea ei, iar Fecioara Maria este însăși podoaba și frumusețea cerului. Iudita a fost vestită pentru că prin înțelepciunea ei l-a omorât pe Olofern (Cartea Iuditei 13, 9), iar Fecioara Maria s-a făcut pe sine sălaş al înțelepciunii și al Cuvântului lui Dumnezeu care prin puterea Lui a omorât pe Olofern cel fără de trup, adică pe diavolul.

Ana fiind stearpă s-a slăvit, pentru că a devenit maica marelui Samuel (I Regi 1, 20) dar și Preasfânta Fecioară Maria este mult mai vestită, căci nu stearpă, ci fecioară fiind, a devenit Maica marelui Emanuel (Isaia 7, 14). După mărturia Fericitului Ieronim, toți sfinții au luat de la Dumnezeu numai câte o parte din daruri, iar Preasfânta Fecioară Maria a fost plinirea tuturor darurilor.

fiindcă după cum într-un trup există multe părți și membre, dar niciunul în afară de ochi nu are însușirea de a vedea soarele, tot așa, dintre toți oamenii care au existat vreodată, numai Fecioarei i s-a dat pe deplin Lumina cea adevărată și prin ea s-a dat apoi tuturor". Iată cât de frumos zugrăvește acest scriitor bisericesc unicitatea calităților Preasfintei Fecioare Maria, aceea care a avut rolul de ochi pentru Trupul Bisericii al cărei cap este Hristos. Ea a fost ochiul limpede și rămâne ochiul limpede care privește, vede lumina, dar vede și neazurile noastre și rămâne aproape de fiecare dintre noi, ca mamă, Fecioară și Mijlocitoare.

Preot militar Neagu Constantin

1534 - Authority of Catholic Church was abolished in England.

- property of monasteries was confiscated (more than 60 per cent of the land);

1536 - Wales was united to England;

1588 - Defeat of Spanish Armada; England gains supremacy at sea.

Features of the age:

- Absolutist rule of tyrannical Tudor, and later, Stuart monarches;
- Henry VIII's personal interest lead to the separation from Rome;
- Healess sailors conquer the sea and lands overseas;
- Magnificent flowering of art and letters.

Exploration and Expansion in the Renaissance:

Francis Drake was a sailor and also a pirate. He captured the Spanish gold and sailed round the world in 1577. He became admiral of the English navy in 1588.

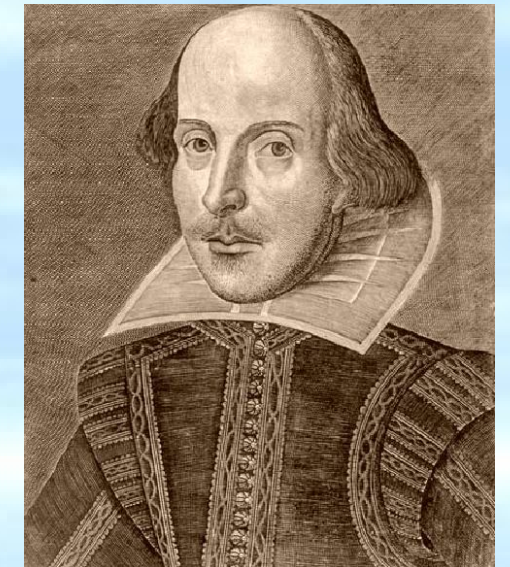
Walter Raleigh was scholar, courtier, soldier, sailor and statesman. He found Virginia in 1584 and introduced the potato and tobacco into England.

In 1611 **Henry Hudson** discovered Hudson Bay. Then William Boffin reached Beffin Bay in 1616.

Modern Thought in the Renaissance:

Thomas More (1478-1535) was a prominent figure of that time, renowned humanist, wrote Utopia, one of the world's most noted and important books, which described an ideal society based on "common wealth". He was a founder of utopian socialism.

Francis Bacon (1561-1626) was a materialist philosopher, father of the modern scientific method based on observation and experiment, anticipated scientific research in "New Atlantis", author of famous "Essays".

Literature in Renaissance:

English Renaissance drama is brilliantly represented by **Christopher Marlow** (Dr.ustus), **Ben Jonson** (Volpone) and above all by **William Shakespeare** (1564-1616) the world's greatest playwright. From the Globe, his 37 plays set out to conquer stages all over the world, puzzling and fascinating age after age.

Among his chronical there are: Henry V, Richard III, comedies – A Midsummer Night's Dream, it's you like it; tragedies – "**Romeo and Juliet**", "**Hamlet**", "**King Lear**", "**Othello**", "**Machbeth**" etc.

In what concerns the process of learning there were many new schools in small towns and even villages, new colleges at Oxford and Cambridge.

Representative figures for this period are: John Napier, a Scottish mathematician, who invented logarithms, William Harvey, physician, who discovered circulation of the blood (1628).

Art and Architecture in the Renaissance:

Polyphonic music: Byrd and Morley composed madrigal. Painting Hans Holbrin's famous portrait painter; Tudor style dominates architecture combining brick wood and timber and using perpendicular, modified forms: HAMPTON COURT for example.

Prof. Petcu Lavinia

Studiu constatatativ privind relația valori profesionale – succesul școlar într-o unitate școlară cu profil militar

Pornind de la premisa că procesul instructiv educativ din cadrul școlilor militare constituie baza formării viitorilor maștri militari, voi încerca să evidențiez care sunt valorile profesionale ale elevilor și cadrelor didactice ale Școlii Militare de Maștri Traian Vuia, cum evoluează ele pe parcursul acestui proces și dacă există o relație directă între acestea, succesul școlar și satisfacția profesională.

Valorile sunt acele repere în raport de care se elaborează seturile atitudinale și comportamentale dezirabile social și în funcție de care stabilim ce este bine, adevărat, drept, frumos, util, eficient.

Modul de cercetare are un scop investigativ, urmărind modul de configurare a anumitor variabile (valori profesionale, satisfacție profesională).

Obiectivele cercetării

- Evidențierea valorilor profesionale la profesorii și elevii investigați.
- Surprinderea mulțumirii profesionale la subiecții investigați.
- Studierea relației : valoare profesională- succes școlar, satisfacție profesională.

Ipotezele cercetării

Ipoteze generale:

- ierarhia valorilor profesionale ale viitorilor militari este diferită de ierarhia valorilor profesionale ale cadrelor didactice.
- valorile profesionale influențează succesul școlar.
- anumite valori profesionale determină un nivel superior al satisfacției profesionale.

Ipoteze specifice:

- ierarhia valorilor profesionale a elevilor din primul an de studiu este diferită de cea a elevilor din an terminal.
- valorile profesionale ale elevilor de sex masculin diferă de cele ale elevilor de sex feminin.
- elevii cu succes școlar la învățătură(note de 9 și 10) valorizează profesii diferite de ale elevilor cu note medii(note de 7 și 8).

- gradul de satisfacție profesională al cadrelor didactice influențează gradul de satisfacție al elevilor.

Variabile : - **independente:** succes școlar, statut(elev, profesor), vârstă (an de studiu), sex(băieți și fete);

- **dependente:** valori profesionale, satisfacție profesională.

Lotul investigat: 70 de subiecți, reprezentând 74% din numărul total de profesori și elevi ai Școlii Militare de Maștri. Au fost alese grupe de elevi din primul an de studiu, din al doilea an de studiu și 10 cadre didactice civile și militare.

În ceea ce privește **metodologia**, am folosit ca instrument de cercetare trei chestionare:

- inventarul de valori profesionale (după Seftimiu Chelcea) alcătuit din 45 de enunțuri referitoare la diferite aspecte ale vieții profesionale care identifică un număr de 15 valori profesionale: altruism(A), estetice(E), stimulare intelectuală(Si), reușita profesională (R), independența (I), prestigiu (P), conducere (Co), avantaje economice (AE), siguranța profesională (SP), ambianța fizică(AF), relații cu superiorii (RS), relații cu colegii (RC), mod de viață (MV), creativitate(C).
- un chestionar referitor la satisfacția profesională a elevilor, ce cuprinde 6 întrebări închise.
- un chestionar privitor la satisfacția profesională a cadrelor didactice.

În urma aplicării testului, prima ipoteză generală s-a validat. Am obținut următoarele rezultate la elevi:

- pe primul loc în ierarhia valorilor profesionale s-a clasat exercitarea unei profesii care să ofere obținerea **modului de viață dorit(MV)**, 60%;
- pe locul doi s-a situat „**ambianța fizică**”(AF) cu 50%;
- pe locul trei, „**relațiile cu colegii**”(RC) cu 45%;
- pe locul patru, la egalitate valorile „**relații cu superiorii**”(RS) și „**avantaje economice**”(AE), 40%;
- pe locul cinci,cu 36% din subiecți, se situează „**siguranța profesională**”(SP);
- pe locul șase, „**altruismul**”(A)și „**reușita profesională**”(R) cu 15%;
- pe locul șapte, „**independența**”(I) și „**creativitatea**”(C) cu 12%;
- pe locul opt, „**prestigiul**”(P);
- pe ultimele locuri s-au situat „**varietatea muncii**”(V) cu 6%, „**conducerea**”(C) cu 5%, „**valorile estetice**”(E) cu 4% și „**stimulare intelectuală**”(SI) cu 2%.

După cum se vede, ierarhia valorilor profesionale identificată de elevii militari, este puțin diferită așteptărilor. În general, elevii motivați să aleagă o carieră militară erau impulsionați de principii precum prestigiu, conducere, siguranță profesională, altruism și de beneficiile oferite de această profesie. Patriotismul, identificat în chestionarul nostru cu altruismul, valoare primordială în profesia de militar, se situează abia pe locul șase cu un procent de 15%. Acest fapt ar trebui să ne preocupe pe noi instructorii, să ne analizăm metodele de educație, și propriul comportament, știut fiind faptul că mediul social și cultural influențează cuplul „valori- atitudini”.

Elevii valorizează mai mult profesiile care necesită un mod de viață plăcut, relații bune cu colegii și mai puțin profesiile care necesită aptitudini de conducere, estetice sau varietatea.

Pentru elevii de anul II, se observă o sedimentare a valorilor profesionale în sensul că primele două locuri în ierarhie sunt ocupate de opțiuni pentru profesii ce pot oferi „bune relații cu colegii” și un bun „mod de viață”, urmate de profesii care să poată oferi tinerilor „ambianță fizică” plăcută alături de posibilitatea de manifestare a „altruismului”. Deasemenea, ca și întregul lot, elevii de anul II valorizează mai puțin profesiile care presupun „creativitate”, aptitudini estetice, sau „varietate”.

Pentru elevele din școală (reprezentând 20% din numărul de subiecți investigați), ierarhia valorilor profesionale situează pe primul loc „avantaje economice”(50%) spre deosebire de băieți care preferă profesii ce presupun un „mod de viață” plăcut. Cum putem explica acest lucru? Fetele au ales această profesie

exclusiv din motivații exterioare, încercând să se adapteze la mediu și să-și însușească valorile promovate de școală, în timp ce băieții, venind din internate sau din licee militare, ierarhizează diferit aceste valori.

În ceea ce privește corelația valori profesionale- succesul școlar, rezultatele infirmă această ipoteză. Ierarhia valorilor la elevii cu rezultate foarte bune la învățătură nu diferă cu mult de cele ale elevilor cu rezultate medii. Succesul școlar nu corelează în mod deosebit cu anumite valori profesionale ci este influențat de motivația

interioară, interesul, și capacitățile intelectuale ale elevilor.

Cât privește gradul de satisfacție profesională al elevilor, acesta este ridicat, reflectând nu atât pregătirea pentru viață ca factor motivant ci mai ales condițiile materiale pe care școala le oferă elevilor.

Pentru cadrele didactice, ierarhia valorilor profesionale este următoarea:

- pe primul loc, cu un procent de 68% „altruismul” și „relații cu colegii”;
- pe al doilea loc se situează valorile „relații cu superiorii”, „ambianța fizică” și „avantaje economice” cu un procent de 55%;

- pe al treilea loc, cu 40%, sunt valorile „creativitate”, „mod de viață”, „siguranță profesională”.

Spre deosebire de elevi, la **cadrele didactice** pe primul loc în ierarhia valorilor se situează „altruismul” și „relațiile cu colegii”. Acest lucru se explică prin faptul că aceste valori se regăsesc la baza comportamentului fiecărui militar și ar trebui să se regăsească în atitudinile fiecărui profesor. Deasemenea, instituția de învățământ este destul de „izolată” de oraș, oamenii vin și pleacă împreună de la serviciu, relațiile interpersonale sunt foarte strânse. Se observă că „relațiile cu superiorii” dețin un rol important în ierarhia valorilor, situație explicabilă pentru o organizație militară.

Abia 40% din profesorii chestionați au situat pe locul I valori precum „creativitate”, „mod de viață”, „siguranța profesională”. Se recomandă deschiderea către nou, către schimbare folosind metode de predare moderne, participative. Nu trebuie să se uite însă că această școală este în primul rând o unitate militară unde se promovează o educație cazonă, în care comunicarea organizațională se realizează ierarhic, de sus în jos prin intermediul ordinului. Sperăm ca personalul didactic să promoveze valori care să dezvolte la tinerii viitori militari spiritul de creativitate și inventivitate.

Pe locul al IV-lea în topul ierarhiei valorilor profesionale la cadrele didactice, cu un procent de 30% se situează „stimularea intelectuală”, valoare care ar fi trebuit să se regăsească într-un procent mai mare pentru personalul didactic preocupat în permanență de propria dezvoltare profesională.

Pe ultimele locuri se regăsesc valorile „independență” și „varietate”, explicabil într-o unitate militară unde există o oarecare presiune spre conformism și ascultare și de efectuare a activităților la ordin.

În ceea ce privește gradul de satisfacție profesională, profesorii atât civili cât și militari au înregistrat un nivel ridicat al acestuia, ceea ce denotă atât o bună comunicare între ei și conducere cât și un mediu organizațional favorabil, care îi ajută la împlinirea unor aspirații, scopuri, trebuințe.

Propuneri:

- perfecționarea continuă a cadrelor didactice;
- transmiterea cu deosebire a valorilor având la bază altruismul și cooperarea, știut fiind faptul că șansele reușitei unui militar sunt practic nule în afara cooperării.
- Perceperea pozitivă de către tinerii militari a exigențelor privind formarea competențelor militare, prin interiorizarea și practicarea fără abatere a valorilor disciplinei militare.

Prof.Stanciu Tudorița

Diferențe culturale

Suntem diferiți unii de alții! E bine, ori nu?...Dacă am fi fost toți la fel, ne-am plictisi de moarte și, mai grav, am avea aceleași căi de rezolvare a problemelor, am gândi, simți, imagina cam în același mod, ce mai..., lumea ar fi monotonă și nu ar mai evolua în acest ritm.

Dar și diversitatea ridică probleme! Suntem diferiți în ceea ce privește vârsta, venitul, educația, poziția socială, religia, etnia, orientarea sexuală etc. ...Însă marea provocare cu care se confruntă organizațiile o constituie diferențele culturale dintre oameni. Și nu mă refer aici doar la diferențe interculturale determinate de contactul dintre oamenii aparținând unor culturi diferite, fenomen des întâlnit în marile firme multinaționale ci și la diferențele intraculturale (variații ale normelor în cadrul unei anumite culturi), ce apar atunci când indivizii care vin în relații unii cu alții aparțin unor subculturi. Gândiți-vă doar la diferențele dintre munteni, ardeleni și moldoveni, iar mai departe la diferențele dintre moldoveni și bucovineni! Asta ca să privim în ograda proprie. Într-o cercetare experimentală asupra inteligenței la români efectuată împreună cu I.M. Nestor și publicată în 1948, Constantin Rădulescu-Motru ajunge la următoarele concluzii :

- băănățeanul este în medie, mai inteligent decât românii din celelalte provincii; pe ultimele locuri se află cei din Transilvania și Oltenia;
- băănățeanul este mai rapid în gândire, pe când bucovineanul este cel mai lent;
- în Banat și Muntenia, orășenii sunt, în medie, puțin inferiori sătenilor atât ca inteligență, cât și ca rapiditate în gândire; în toate celelalte provincii, sătenii sunt, în medie, inferiori orășenilor;
- în medie, "omul de munte" este ceva mai inteligent decât locuitorii din celelalte regiuni geografice; "omului de munte" îi urmează, la distanță nu prea mare, "omul de deal", iar acestuia îi urmează "omul de câmpie".

Iată doar câteva idei referitoare doar la un singur aspect, inteligența. Să subliniem însă că nu doar rapiditatea și calitatea gândirii ne diferențiază...Și aici e vorba doar de români.

Credeți că ați putea munci într-o organizație în care majoritatea membrilor aparțin unei alte regiuni a țării, sau altei generații, alt mediu geografic, altei religii sau cu un alt statut social? Dar cum ar fi dacă în biroul dvs ați avea drept colegi un japonez și un englez, iar ca șef un american? V-ați putea adapta sau credeți că ei ar trebui să se adapteze, pentru că sunt în România? Zâmbiți? S-ar putea ca biroul să se mute în Ohio. Atunci, ce ați face? Ați realiza faptul că fiecare organizație are o rețetă proprie de a face afaceri, cu ingrediente determinate și culturale? E ca și cum ai face pui fript. Unii îl preferă la cuptor cu anumite condimente, alții îl vor la rotisor, alții spun că e mai bun cu mujdei, iar altora li se pare mai bun dacă e uns cu miere! Și am dat doar câteva exemple...de pui, referitor la ideile exprimate mai sus.

El.frt.Qandil Mustafa

Pasiunea mea, mașinile...

Progresul tehnologic a declanșat de-a lungul timpului interesul multor oameni pentru cunoaștere, însă apariția automobilelor a trezit pasiuni ascunse ale celor ce iubesc și venerază aceste „trăsuri fără cai.”

Încă din fragedă pruncie fiecare copil, mai ales băieții au început să-și realizeze propria lor „colecție de mașini” chiar dacă erau niște acțibilduri de la vestitele gume „Turbo”. Momentele acelea au marcat copilăria fiecăruia și pe cei mai mulți dintre ei i-a determinat să-și continue visul și să-și dezvolte pasiunea pentru mașini. Mă număr printre aceștia și pot să afirm cu toată sinceritatea că nu îmi plac absolut toate mașinile, dar ca orice om am și eu o notă de subiectivism în alegerile mele și recunosc că cel mai mult apreciez automobilele vechi, clasice, pe care îmi doresc să le modific astfel încât să valoreze la fel de mult ca o mașină nouă.

Impresia greșită pe care oamenii și-au format-o despre tradiționalele automobile „Dacia” le-a detronat și le-a adus într-un stadiu în care să nu mai fie apreciate, fiind considerate doar niște „cutii de chibrituri”. Astfel că modele din străinătate au pus stăpânire pe șoselele țării noastre. Se spune că Renault R8 este „mama Daciei”, aflându-se la originea acesteia, Gardini reușind ca din această mașină cu o formă de cutie să realizeze un automobil unic de raliu cu foarte puține modificări ale motorului ce atinge viteze destul de mari pentru a lăsa în urmă mașini precum Audi și Skoda, mașini ce erau cu aproximativ 10 ani înaintea ei. Tot Gardini a reușit în 1982 ca din Dacia 1300, acea „frânțuoaică” iubită să creeze o fantastică mașină de curse, atingând o viteză maximă de 214 km/h. Un alt model din această categorie este acea Dacie neagră ce era parcată în fața Casei Poporului până în anii 90: Dacia 2000, copie fidelă după un autoturism francezesc, dar cu dotări ce duc mai degrabă la anul 2000, la Dacia Super Nova. Aceste mașini nu sunt venite din alte colțuri ale lumii ci sunt autovehicule ce încă circulă pe drumurile noastre și fac furori la expoziții și prezentări de profil datorită unor oameni care apreciază și sunt interesați de păstrarea în stare de funcționalitate a acestora, fiind pur și simplu pasionați de această artă.

Automobilele sunt și vor fi mereu necesare omului, însă trebuie evidențiat faptul că indiferent de scopul în care sunt utilizate ele au nevoie de reparații și întreținere chiar dacă uneori acest lucru devine costisitor, iar ceea ce contează cel mai mult este capacitatea fiecăruia dintre noi de a-și păstra mașina în condiții cât mai bune astfel încât cazurile nefericite să poată fi evitate.

El. frt. Ispas Marius Viorel

Sportul în viața de zi cu zi

Grecia Antică a reprezentat leagănul istoriei și al artei, locul în care s-au născut cele mai luminate minți ale lumii ce au influențat cursul civilizației. Din dorința de autodepășire, oamenii au explorat domenii precum muzica, literatura, matematica, dar au dat naștere și unor competiții sportive care au devenit treptat simbolul acestei civilizații.

Întrecerile sportive reprezentau pentru greci un mod de manifestare al respectului și al admirației față de eroi. Acestea se desfășurau la date fixe și trezeau interesul tuturor celor care doreau să se afirme. Câștigătorii erau apreciați de întreaga societate, fiind considerați un exemplu pozitiv pentru ceilalți. Era un mod în care oamenii își dezvoltau calitățile psihice și fizice devenind mai puternici, mai încrezători în propriile lor forțe.

Chiar dacă a trecut o perioadă îndelungată de timp, jocurile olimpice prezintă interes și astăzi. Acestea reușesc să adune participanți din toate colțurile lumii care luptă pentru a dovedi că sunt cei mai buni.

Într-o lume atât de grăbită, există totuși și oameni care au înțeles că sportul îi ajută să se mențină sănătoși, să facă față stresului la care sunt supuși zilnic. Lipsa sportului are efecte dăunătoare asupra organismului, acesta prezentând o imunitate scăzută, lipsită de competitivitate și putere.

Doctorii au dovedit că prin exerciții fizice organismul uman devine mai rezistent reușind să facă față factorilor externi care îl afectează.

Trăim într-o lume mereu în mișcare, în care totul se schimbă halucinant de repede, iar oamenii aleargă de dimineața până seara și uită că au nevoie de odihnă pentru a putea continua. Din dorința de a avea un corp de invidiat într-un timp cât mai scurt și cu efort puțin, mulți tineri apelează la diferite stimulente care afectează inima și ficatul.

Pentru un organism sănătos trebuie să ne organizăm activitățile zilnice, să fim atenți la ce mâncăm și să dăm o importanță mai mare sportului indiferent de ceea ce facem. Acesta ne ajută în lupta noastră zilnică și ne dă putere să reușim să alegem ce e mai bine pentru noi: "Mens sana in corpore sano."

El. frt. Ciobu Alexandru

E-mail : smmsfa@afas.ro

Septembrie- Octombrie 2009

Divertisment

Comicul de situație vs. dansul pinguinului

Cine spune că militarii nu știu să se distreze se înșeală amarnic. Ba chiar reușesc să se simtă foarte bine în orice situație și să privească lucrurile cu mai mult optimism, vorba românului: să facă haz de necaz!

Activitățile extrașcolare au devenit deja o obișnuință pentru elevii școlii de maiștri, iar timpul liber este dedicat sportului precum fotbalul, tenisul de masă sau jocurilor de echipă. Să nu uităm însă de vechile table la care băieții noștri sunt experți, poate chiar și unele fete care au fost instruite chiar de ei. Toate acestea se întâmplă în momentele de respiro, dar cum și ele sunt destul de rare, am stat noi așa puțin pe gânduri și am ajuns la concluzia că putem să ne facem viața oazonă mai frumoasă și mai interesantă. Așa că alergând dintr-o parte în alta iată că s-a reușit obținerea aprobărilor ca după masa platoul să răsunе și muzica să cânte. Nimic nu e mai frumos decât mătura care alunecă pe alee în ritm de hip-hop sau dance.

Cine ar fi crezut că până și banalul Apel de seară poate fi distractiv? Și asta datorită unor minți strălucite care au ajuns la concluzia că minutele în care pur și simplu trebuie să așteptăm ar fi bine dacă le-am valorifica în mod util. Muzică aveam, platoul era al nostru așa că am pus-o de un dans...și cum nu se putea dansa de unul singur am căutat să împăcăm pe toată lumea și în loc de obișnuita horă de pe la chefurile românești ne-am gândit că dansul pinguinului ar fi perfect; zis și făcut...Până și cei care nu cunoșteau pașii de dans au fost dornici să învețe și cu puțin antrenament pe margine s-au încumetat mai apoi să intre în ritm, realizând astfel un șir tare lung...Însă timpul trecea, apelul de seară se apropia așa că dansul s-a încheiat cu aplauzele noastre, am luat loc în formație și ne-am îndeplinit atribuțiile zilnice.

Am rămas cu amintirea acea frumoasă și cu dorința de a ne înveseli viața de zi cu zi pentru că suntem tineri și plini de energie. Nu ne rămâne decât să ne gândim și la alte metode de distracție în limita posibilităților și fără a deranja.

El.cap.Obretin Elutza

Septembrie- Octombrie 2009

E-mail : smmsfa@afas.ro

Povestea sinceră a unui elev de școală militară

Ce m-am gândit într-o seară,
Să fac școală militară.
La maiștri m-am înrolat,
Tocmai lângă Boboc sat.
Le-am dat vestea la părinți
Și-au fost cei mai fericiți
C-au scăpat de o belea
Ce le făcea viața grea.
O gură minus la masă
Și un ban în plus în casă.
După ce am fost admis
Școala îmi părea de vis,
Dar după câteva zile
N-a fost atâta fericire.
Cu măhuri am fost dotați
Și cu greble echipați
Și-am primit calificare:
„MUNCITORI SALUBRIZARE”.
Am muncit ca niște bravi
Și cei grași și cei firavi,
Iar treaba fiind făcută
Am crezut c-or să ne ducă
La Buzău la primărie,
Cu minimum pe economie
Unitatea-i foarte mare,
Și-n adevărata ei splendoare
Este plină de capcane:
Șanțuri, gropi, guri de canal
Care după defilare
Dau concediu medical.
Iar la tragere am mers noi,
În ... poligonu` vizitat de oi...
Dar ne ridicăm moralul
Luându-ne după sloganul:
„Învață elevule în pace,
Școala maistru te va face.”

(c) Mihai
&
www.lobinik.ro

El.Modoran Mihai

Bobocii noștri

Plutonul 1

Nu suntem medici dentiști,
Suntem elevi motorști,
Cei mai tari din unitate.
Noi deja le știm pe toate,
Ne cunoaște întreaga țară,
Suntem bomba nucleară.
Domn` major e lângă noi,
N-avem frică de război.
Cine e înaintaș?
E domnu` elev fruntaș
Și-n această formațiune
Câștigăm lupta pe bunel

Plutonul 2

Plutonul 122: Armament, muniție de aviație și sisteme de lansare.

Nume de cod: Rangerii Escadrilei I

Plutonul este format din 10 elevi conștiincioși care au reușit să iasă în evidență încă din primele săptămâni prin faptele lor "deosebite".

Am fost primul pluton care a învățat să execute : "Înapoi fuga- marș", "Salt înainte", "Salt înapoi", "Culcat" și aproape să deprindem tainele târâșului pe coate. Asta până am realizat că suntem în armată și nu la "facultate".

Cu toate astea vrem să devenim un pluton model în ceea ce privește disciplina și punctualitatea.

În continuare sperăm la permisi și învoiri cât mai dese.

Deviza noastră : "Permișiile lungi și dese, cheia marilor succese".

Plutonul 3

Când zici radiști te gândești la toate radițiile care ne vor ține companie de-a lungul carierei. Mai ușor sau mai greu, am reușit performanța ca mână de la mână să ajungem la o mie de flotări.

Vocabularul nostru s-a dezvoltat începând de la sintagmele „Da, deci” până la „Îți spun eu, n-ai înțeles nimic.” Până și respirația noastră este în cadență, iar pe domnul elev fruntaș îl așteptăm pe 18 februarie să-i cheltuim solda cântându-i „La mulți ani!” Trăim cu speranța să ne cumpărăm telefoane cu 3G ca să ne vedem casa, că pozele sunt deja expirate. Sperăm ca cineva să-i mai scoată milităria din cap șefei noastre și să o vedem zâmbind în formație.

Cu bune, cu rele suntem norocoși că ne-am găsit, că doar vorba aceea :”cine se aseamănă se adună”, noi cei de la plutonul 3.

Plutonul 4

Of-ul echipei racheta

Noi suntem plutonul patru,
Ca noi nu mai este altul,
Suntem pedepsiți mereu,
Că avem prea mult tupeu.
Nu putem merge de grade,
Că ne-apleacă într-o parte,
Avem funcțiile mari,
Am ajuns și caporali,
Chiar dacă nu avem pile,
Noi cântăm fără rușine.

Plutonul 5

Dimineața ne trezim,
Ca spartanii ne simțim,
Când Ciobanu suflă-n strună
Tot plutonul se adună.
Facem mușchi la-nviorare,
Cu fruntașul din dotare,
Toți suntem niște artiști,
Pluton de radiolocatoriști.
Noi cu spor vom izbăvi,
Maiștri militari vom fi.

Bancuri

De ziua soacrei sale, Bulă se prezintă cu un pachetel într-o mână și cu pușca în cealaltă.

- La mulți ani, mamă soacră! Ți-am adus o pereche de cercei de aur.
- Mulțumesc, Bulă. Dar cu pușca ce vrei să faci?
- Păi, găuri în urechi n-ai nevoie?

Doamnelor și domnilor, avionul nostru se va prăbuși în ocean și în jur e plin de rechini. Luați de sub scaun vestele de salvare și cutiuța cu cremă; este să vă ungeți pe corp împotriva rechinilor.

- Și nu ne mai mănâncă?
- Ba da, dar cu mai multă poftă.

Vine Bulă la școală cu o buză umflată.

Profesoara îl întreabă: ce ai pățit, Bulă?

- Am fost cu tata la pescuit și mi s-a așezat o viespe pe buză.
- Vai săracul de tine. Și te-a pișcat?
- Nu, a omorât-o tata cu vâsla.

Bulă, soldat, trimite acasă un pachet în care era o grenadă și un bilet:

- Mamă, dacă tragi de cuiul acesta primesc învoire o săptămână.

Bulă sună la pompieri :

- Alo, pompierii ?
- Da! Care este problema?
- Îmi arde de joacă.

Ion la câmp cosea trifoi. Un vecin vine disperat la el:

- Băi Ioane, vino repede acasă că-ți moare soacra!
- Mai întâi munca și apoi distracția.

Icarus

Colectivul redacției:

- Cdor. Stanciu Constantin
- Lt.col. Jula Leodor
- Cpt.cdor. Mititelu Corneliu
- Prof. Nedelcu Cosmin
- Prof. Petcu Lavinia
- Prof. Stanciu Tudorița
- Preot Neagu Constantin
- El.cap. Obretin Eluța

Tehnoredactare:

- P.c.c. Baltă Ana Elena
- El.Pînzaru Denisa

Grafică:

- Stanciu Ciprian

Colaboratori:

- Tot personalul școlii

